

ویژه فرهنگ و معارف رضوی
| سال دوم | ویژه نامه ۳۰۸ |آیت الله رشاد در واکنش به شهادت دو طلبه
در حرم مطهر رضوی:شهادت رسم شاگردان
امام صادق (ع) و سربازان
حضرت حجت (ع) است

۳

تردد زائران به رواق دارالحججه حرم مطهر رضوی
آسان تر می شودآغاز عملیات اجرایی ساخت
پله برقی در رواق «دارالولایه»

۴

اقدام شورای عالی قرآن برای
پیگیری منویات اخیر رهبر انقلاب

۲

یک مسئول بنیاد پیر هوری موقوفات آستان قدس رضوی خبر داد

ساخت کارخانه تولید
دانش بنیان بذر

۴

دور دست ها

تعداد نمازگزاران خانه خدا
از یک میلیون نفر گذشت

در روزهای اخیر تعداد زائران خانه خدا افزایش یافته است و متولیان مسجدالحرام تمام ورودی های این مکان مقدس را برای سهولت تردد زائران باز کرده اند. این امر در حالی است که پیش از این به دلیل شیوع کرونا تعداد زائران مسجدالحرام محدود و برخی از درهای ورودی به سوی خانه خدا نیز مسدود بود.

در روزهای گذشته تعداد نمازگزاران خانه خدا از مرز یک میلیون نفر گذشت و بسیاری از زائران در هنگام اقامه نمازهای یومیه کنار یکدیگر در صفوفی منظم به اقامه نماز جماعت پرداختند. البته در ماه های گذشته سعودی ها محدودیت های کرونایی را کاهش داده و حتی برخی را لغو کرده بودند؛ به طوری که استفاده از ماسک در فضاهای روباز اختیاری و حتی الزام تزریق واکسن کرونا برای زائران خانه خدا برداشته شده است.

به این ترتیب نه تنها زائرانی از شهرهای مختلف عربستان بلکه از سایر کشورهای جهان نیز برای تشریف به خانه خدا و انجام عمره رضوانیه به سرزمین وحی مشرف شدند. با توجه به تقاضای بالای زائران برای زیارت خانه خدا در ایام ماه رمضان، دولت سعودی نامنویسی برای این سفر معنوی را به صورت الکترونیکی و از طریق نرم افزار «اعتمرنا و توکلنا» انجام داد و هم اکنون زائران بسیاری از کشورهای مختلف جهان در مکه مکرمه حضور دارند که زائران کشورهای پاکستان، هند، عراق و کویت بیش از سایر کشورها هستند.

قیمت گذاری
زندگی قطار است

زندگی قطار است

رقیه توسلی | ترسیده به ریل، راهبند برقی می آید پایین و راه بسته می شود، دارم پیاده می روم سمت راه آهن. ذوق زده ام، عین همیشه که از تماشای قطار و معطلی در ایستگاه کفیور می شدم. دلم کلی واگن می خواهد که از پنجره های بزرگش آدم ها برایمان دست تکان بدهند و ما هم. صدایش می آید اما خودش هنوز نه. به گوشه نگاه می کنم یک ساعتی بیشتر نمانده به افطار. جناب سوزنبان هم از اتاقکش می آید بیرون و به پلک زدن دو طرف ریل پُر از آدم و ماشین می شود. چقدر بودن در این

جمعیت قشنگ است و نوستالژی و حس عجیبی دارد. ناخواسته می توانی جملات متفاوتی در چشم اطرافیان بخوانی. مثلاً در چشم پدربزرگی که دستش یک جعبه زولبیا و بامیه است، یا خانمی که با کالسکه از راه می رسد، یا زن و شوهری که دوشادوش هم می آیند، یا سمندی که هر ثانیه خودش را نزدیک ترین خودرو به راهبند می کند. بالاخره پیدایش می شود. قطار باری است. سیاه و عظیم و طویل. کور نمی شود ذوق اما اگر مسافری بود می شد عکس های بیشتری دستگیرم شود. البته که به اندازه خودم عکس انداخته ام از حال و

هوای همشهری ها و مرد سوزنبان و قطاری که به گمانم با خودش زغال سنگ می برد. راه باز می شود، همه غیب می شوند. انگار که اصلاً نبودند جز همین آقای مأمور راه آهن. جز او که شغلش ماندن است. بر نمی گردد توی کانکس، دوباره منظر رسیدن است و کسی می آید طرفش با سلام و خسته نباشید گرم. مادرش باشد گویا. برایش یک سبد آورده که صد درصد داخلش بقچه افطار است. این لحظات واقعی مهربان را هم تندتند ثبت می کنم که زنده بمانند. نمی گذارم در خیابان تمام شوند یا جاگیر شوند توی خاطرات. مثل عکس هایی که

از پرستاران و آتش نشان ها و الباقی مشاغل فداکار انداخته ام. از آقایان و بانوانی که جایشان خیلی وقت ها سر سفره افطار خالیست. **سنجاق** کی می تواند این دعا را فراموش کند؟ این دعا دلچسپ پدربزرگ زولبیا به دست را در حق سوزنبان؛ «الهی جز در خیر به روت باز نشه، جوون!». **پی نوشت** مولاعلی (ع) می فرمایند: برترین کار آن است که رضای خدا در آن خواسته شود.

در نشست علمی مرکز مطالعات اسلامی معاصر دانشگاه علوم اسلامی رضوی عنوان شد

حرف زدن از «زیارت» به زبان بین الملل

۲

در گفت و گو با فرامرز عامل بردبار
عضو هیئت داوران بخش عکس
جشنواره رسانه ای امام رضا (ع)
مطرح شدفرهنگ و سیره
رضوی، سرشار
از سوژه های
ناب عکاسی

عضو هیئت داوران بخش عکس جشنواره رسانه ای امام رضا (ع) معتقد است: فرهنگ و سیره رضوی سرشار از سوژه های ناب برای عکاسی است که اگر این جشنواره را به صورت مستمر تا ۵۰ دوره هم برگزار کنیم، باز سوژه تازه برای عکاسان وجود خواهد داشت. فرامرز عامل بردبار در گفت و گو با آستان نیوز می گوید: در تمام دنیا ثابت شده ...

عکس: فرامرز عامل بردبار - عکس: رضوی

درباره نقش امنیت ساز «میرزا هدایت الله»، عالم نامدار قرن ۱۳ و مدفون در حرم رضوی

سیاست ورزی برای آسایش زائر و مجاور

تسلط دیگری نمی رود، از آن ها خواست حاکمیت اسحاق خان را بپذیرند و در برابر وی تسلیم و تابع باشند. اما خان های یاغی حاضر به پذیرش این امر نشدند و همین اختلاف، پیمان میان آن ها را سست کرد. در پی این اتفاق، اسحاق خان حاضر به اطاعت از دولت مرکزی شد. میرزا هدایت الله شاگردان خود را برای آرام کردن اوضاع به اقصی نقاط خراسان آشوب زده فرستاد؛ مثلاً سیدجلیل نیشابوری را روانه کلات کرد و با آموزش هایی که به وی داد، زمینه تسلیم خان یاغی آن منطقه را به دولت مرکزی فراهم کرد. با تلاش های میرزا هدایت الله به تدریج تمام خراسان رنگ امنیت به خود گرفت و حتی حاکم منصوب دولت مرکزی در مشهد مستقر شد و توانست هجوم گسترده ترکمانان را به این شهر و اطراف آن، به خوبی دفع کند. میرزا هدایت الله تا پایان عمر، نقش و حضور خود را در فعالیت های سیاسی منطقه ای

بنا شد که آن ها، این ایالت را بین خود تقسیم کنند و نماینده دولت مرکزی ایران را از خراسان برانند. در شهریور سال ۱۱۹۲، خوانین متحد دست به غارت خراسان زدند و اطراف مشهد به ویژه چناران را مورد حمله قرار دادند. اسحاق خان بر مشهد غلبه کرد و مدعی حکومت خراسان شد. شهر در وحشتی عظیم فرو رفت و عبور و مرور مردم و زائران به داخل مشهد قذغن شد. در این شرایط خوانین متحد وارد شهر شدند و برای تقسیم قدرت گرد هم آمدند. اسحاق خان برای عوام فریبی و نیز سوءاستفاده از قدرت و نفوذ علما، از میرزا هدایت الله که در آن زمان روحانی نخست مشهد بود، دعوت کرد تا در جلسه شرکت کند.

تدبیرهای سیاسی میرزا هدایت الله

میرزا هدایت الله که عالمی سیاستمدار و آگاه به

میرزا هدایت الله که عالمی سیاستمدار و آگاه به امور زمانه بود، می دانست که عاقبت این گروه کوشی و درگیری های منطقه ای چیزی جز تجزیه ایران و جدایی خراسان از آن نیست. این بود که در جلسه شرکت کرد و کوشید با تدبیری دقیق، اتحاد میان خوانین را از بین ببرد و راه را برای ورود نیروهای دولتی به مشهد هموار کند. او که می دانست هر کدام از خان ها، مدعی قدرت تمام و کمال است و زیر بار

امور زمانه بود، می دانست که عاقبت این گروه کوشی و درگیری های منطقه ای چیزی جز تجزیه ایران و جدایی خراسان از آن نیست. این بود که در جلسه شرکت کرد و کوشید با تدبیری دقیق، اتحاد میان خوانین را از بین ببرد و راه را برای ورود نیروهای دولتی به مشهد هموار کند. او که می دانست هر کدام از خان ها، مدعی قدرت تمام و کمال است و زیر بار

حفظ کرد و با تدبیر و تیزبینی، مانع بسیاری از سرکشی ها شد؛ سرکشی هایی که امنیت زائران و مجاوران حرم رضوی را به خطر می انداخت. شاگردان میرزا هدایت الله نیز عموماً مانند استاد خود اهل سیاست ورزی بودند؛ سیاستی که مینا و اصل آن بر حفظ امنیت و آرامش مردم و حمایت از زائران حرم امام رضا (ع) برای رفت و آمد بی دردسر و ایمن بود.

منبر مجازی

دینداری را به گله مندی
پیوندزنیم

حجت الاسلام رفیعی | خداوند تبارک و تعالی تمام احکامش از روی حکمت است. هیچ وقت نمی خواهد بنددش اذیت شود. خدایی که این همه در قرآن با صفاتی مانند رحمان، رحیم، غفور و ودود از او یاد شده و «پریدالله بکم ایسر» است و می فرماید: من دوست دارم مردم زندگیشان به آسانی بچرخد و همچنین در قرآن کریم می فرماید: دین حرج (سختی) ندارد؛ این خدا اگر تکالیفی بر گردن انسان گذاشته است، حکمت دارد. مثل سربازی که اگرچه فرمانده نمی خواهد او را اذیت کند اما به هر حال برای اینکه ورزیده شود، تکالیفی را بر گردنش می گذارد. یا معلم یا استادی که در دانشگاه تکالیفی را به دانشجویش می دهد. یکی از عبادت ها و نشانه های مسلمانی، «روزداری» است. روایت می فرماید: هر کس با چند شرط در ماه رمضان روزه بگیرد... سکوت کند ... آرامش داشته باشد ... گوش و چشم و زبانش را از دروغ و حرام و غیبت حفظ کند و مردم را اذیت نکند؛ روز قیامت آن قدر به ابراهیم خلیل الله نزدیک می شود که زانو به زانو این پیامبر (ع) قرار می گیرد. مقام کمی نیست.

شیخ صدوق کتابی دارد مربوط به سه ماه رجب، شعبان و رمضان. یکی از فضائل این ماه این است که رسول خدا (ص) می فرماید: نگویید رمضان آمد (مثل اینکه بگویید بهار آمد) نه! شما چه می دانید رمضان چیست. اولاً اسمی از نام های خداست، دوم اینکه تنها ماهی است که خدا در قرآن به خودش نسبت داده است. اسم رمضان را با تکریم و احترام بیاورید. ولو کسی روزه نمی گیرد مثلاً مریض است یا پیرمرد است یا بچه شیر می دهد حرمت نگه دارد. حرمت نگه داشتن مخصوص روزه دار نیست. مثلاً شما جایی که عزا برگزار شده، حالت عزا می گیرید، نمی خندید و لباس مشکی می پوشید. ممکن است شما نتوانید روزه بگیرید اما وقار ماه مبارک رمضان باید حفظ شود.

دینداری ما این روزها به گله مندی های ما گره خورده است. به عنوان نمونه بنده از یک قاضی گله مند؛ از مسئولی گله مند؛ از گرانی و تورم ناراحت؛ از مخارج سنگین بیمارستان ناراحت؛ زمزمه می کنم من نماز نمی خوانم و روزه نمی گیرم. این حرف نادرستی است که دینداری را به گله مندی ها گره بزیم. حتی ما طلبه ممکن است اشتباه کنیم. دینداری ما نباید فصلی شود. روایت است اگر کسی عمداً و با عدم اعتقاد و تمسخر روزه ماه رمضان را بخورد «خرج الایمان منه».

